

Верба С. Й. РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (НА ПРИКЛАДІ АР КРИМ) //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.8.

Розглянуто підходи до визначення принципів регіональної інвестиційної політики, враховуючи особливості соціально-економічного розвитку, специфіку інвестиційного клімату, а також тренди інвестиційної діяльності в регіоні. Ґрунтуючись на результатах оцінки тенденцій інвестиційної діяльності в АР Крим, представлені фактори, що перешкоджають розвитку інвестиційного потенціалу регіону, що дозволило обґрунтувати необхідність вдосконалення державної регіональної політики щодо залучення іноземних інвестицій.

Бережна І.В., Скаранік С.С. КЛАСИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ РЕГІОНУ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.12.

У статті розглядаються основні умови, що впливають на процес відтворення людського капіталу регіону. Проаналізовано основні підходи до класифікації факторів формування та розвитку людського капіталу на регіональному рівні. Визначено основні показники, які відображають динаміку чинників формування і розвитку людського капіталу регіону.

Гудзь П.В., Бут Т.В. ТОВАРНО-ГЕОГРАФІЧНА ЗБАЛАНСОВАНІСТЬ ІМПОРТУ МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСУ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ // Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.18.

Досліджено товарну та географічну збалансованість імпорту, що позитивно впливає на розвиток металургійного комплексу, захищає внутрішній ринок і вітчизняного товаровиробника, сприяє задоволенню платоспроможного виробничого та споживацького попиту, визначено основні завдання економічної безпеки, запропоновані заходи забезпечення економічної безпеки.

Костишина Т.А. СОЦІАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.23.

У статті розглядаються регіональні відмінності за інтегральним індикатором конкурентоспроможності системи оплати праці як головного пріоритету соціально-економічного розвитку регіонів, виявлено причини диференціації регіонів у сучасних умовах економічного розвитку.

Міхуринська К.О., Піроженко О.Ю. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНКИ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО ПРОСТОРУ НА ПРИКЛАДІ АР КРИМ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.29.

Розглянуто та апробовано на прикладі АР Крим за період 2005-2011 рр. науковий підхід, запропонований О.А. Біяковим, який передбачає оцінку рівня організації регіонального економічного процесу, що дозволило автору визначити рівень організації регіонального простору АР Крим у рамках оцінки процесів урбанізації як чинника просторового розвитку регіону.

Осецький В. Л. ТЕОРІЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.34.

Досліджено теоретичні погляди та практичні положення модернізації регіональної економіки. Визначено особливості формування інноваційних моделей у регіонах України для проведення технологічної модернізації.

Петруня В.Ю. МАРКЕТИНГОВЕ СЕРЕДОВИЩЕ ПІДПРИЄМСТВ: ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИЙ ВПЛИВ, ВИКЛИКИ НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ РЕГУЛЮВАННЮ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.39.

Розглянуто питання формування маркетингового середовища діяльності підприємств в Україні. Показано вплив факторів економічної глобалізації на маркетингове середовище підприємств, на систему регулювання на національному та регіональному рівнях.

Прохорова В.В. ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОГО СТАТУСУ ВІТЧИЗНЯНИХ АВІАПІДПРИЄМСТВ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.45.

У статті проведено аналіз кількості перевезень пасажирів всіма видами транспорту, авіаційним транспортом та визначено відсоток перевезених пасажирів авіаційним транспортом до загальної кількості перевезених пасажирів усіма видами транспорту за 2001-2011 рр., визначено

проблеми та способи підвищення конкурентоспроможного стану авіаційної галузі України, виділено методи оцінки конкурентного статусу авіапідприємства.

Степанов В.М., Волошин Д.В. НАЦІОНАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.50.

У статті обговорюються питання понятійно-категоріального змісту національного капіталу. Особлива увага приділяється його формалізації. Національний капітал представляється як стратегічний резерв відродження України.

Ветрова Н.М., Кікоть В.І. ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ДІЙ ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУР У ПРОЦЕСІ РЕГУЛЮВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.54.

У цій роботі запропоновано науковий підхід до оцінки дій регіональних державних структур, діяльність яких впливає на розвиток малого підприємництва. Систематизовано показники оцінки їх дій з метою розробки підходу до оцінки державного регулювання досліджуваної економічної підсистеми.

Куценко В.І. ОСВІТА – ФУНДАМЕНТ СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ГАРМОНІЇ: ШЛЯХИ ОНОВЛЕННЯ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.58.

У роботі розкриваються зміни, що відбулися в кінці ХХ – на початку ХХІ століття у соціальній сфері в цілому і в освіті, зокрема. Особлива увага приділена її інфраструктурному потенціалу, зміні мережі основних її ланок. Значна увага приділена вищій освіті, що служить фундаментом економічного розвитку. Підкреслюється, що підготовку кадрів в Україні забезпечують як державні, так і приватні навчальні заклади. Наводиться динаміка показників – кількість студентів на 10 тис. жителів державних і приватних ВНЗ, що дозволило виявити тенденції, притаманні цьому процесу.

Нагорська М.М. ІННОВАЦІЙНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ КРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.65.

Досліджуються питання, пов'язані з розвитком науки, як головного рушія прогресу. Забезпечення інноваційного шляху розвитку країни розглядається з позицій безумовного, збільшення фінансування на науку, відновлення наукових лабораторій при кафедрах ВНЗ.

Мартякова О.В. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.71.

Розглянуто інноваційні підходи до регулювання та управління соціальними процесами на різних рівнях ієрархії. Запропоновано найбільш ефективні форми взаємодії держави, бізнесу та суспільства (соціальна відповідальність, соціальне партнерство, соціальне підприємництво) при вирішенні соціальних питань через реалізацію соціальних проектів.

Прохорова В.В., Чумак Л.Ф. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ У СИСТЕМІ РИНКОВИХ ВІДНОСИН //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.78.

Розглянуто поняття, сутність переходу до інформаційної стадії розвитку та економіки знань. Проаналізовано проблеми та завдання становлення економіки освітніх послуг в Україні.

Семенов В.Ф., Буркун І.Г. РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМПОНЕНТИ В ПРОЦЕСІ ЕКОНОМІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.83.

У статті на тлі специфічних протиріч і перетворювальних процесів у сучасному світі проаналізовано розвиток соціальної компоненти, виділений аспект споживання людиною ресурсів і речей, обґрунтовано необхідність використання методологічних підходів представників і послідовників Римського клубу до становлення ринкових відносин, які загострили суперечності життя людини, в тому числі і міжлюдські.

Харічков С.К. ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.89.

Розроблено концептуально-методологічні засади, науково-прикладні рекомендації та методичне підґрунтя системної розбудови на інноваційних засадах екологічної інфраструктури як

елемента системи забезпечення природозберігаючого імперативу економіки України.

Яцкевич І.В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ МІЖ УЧАСНИКАМИ АЛЬЯНСУ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.98.

У статті досліджуються альянсові відношення і державне регулювання трансфертного ціноутворення як основного елемента альянсових відносин. Сформульовано поняття «трансфертна ціна між учасниками-партнерами альянсових відносин» та «трансфертне ціноутворення між учасниками-партнерами альянсових відносин», методика її розрахунку та розроблені рекомендації щодо державного регулювання трансфертного ціноутворення між учасниками альянсових відносин.

Бережний А.В. ВЕРТИКАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ ЯК СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МОРСЬКИХ ПОРТІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.103.

Досліджено сучасні тренди у сфері морських перевезень вантажів, а також підходи стратегічного розвитку морських портів. У контексті стратегії вертикальної інтеграції, обґрунтовано, що зниження транзакційних витрат в портовому секторі є детермінантою вертикальної інтеграції компанії в порт. Ґрунтуючись на дослідженні досвіду морського порту Усть-Луга, виявлено зв'язок між конкурентними перевагами компанії і порту, і запропоновано концептуальну модель вертикальної інтеграції в порт.

Данильченко В.О. ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ СПОЖИВЧОГО РИНКУ АР КРИМ. // Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.108.

У даній статті автором проведено оцінку рівня розвитку регіонального споживчого ринку, виявлено особливості зон розміщення об'єктів торгівлі, а також визначені диференціації споживчого ринку АР Крим, що дозволило представити типологію територій регіону з урахуванням тісноти зв'язків показників, що відображають тенденції та рівень розвитку споживчого ринку.

Вайсман В. Я. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНУ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.118.

Розглянуті підходи до визначення мети, завдань і принципів реалізації механізмів державно-приватного партнерства у сфері реалізації інфраструктурних проектів, використання яких дозволить створити умови для підвищення рівня конкурентоспроможності економіки регіону та якості життя населення. Обґрунтовано необхідність вдосконалення регіональної політики щодо створення сприятливих умов для залучення інвестицій з метою реалізації інфраструктурних проектів.

Гайсарова А.А. ДІАГНОСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.122.

Розглянуто основи діагностування в науці, особливості процесу розпізнавання параметрів явищ, об'єктів. Сформована концептуальна модель діагностики у еколого-економічному управлінні.

Вайсман Е.Я. ДЕПРЕСИВНІ РЕГІОНИ: ДОСВІД ТА ПРОБЛЕМИ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.125.

Досліджено сучасні проблеми розвитку депресивних регіонів. У рамках вдосконалення механізмів регіональної політики обґрунтовано, що необхідно створити сприятливе середовище для залучення інвестицій та активізації підприємницьких ініціатив. Ґрунтуючись на дослідженні міжнародного досвіду, виявлено, що найбільшою мірою, сприяє подоланню депресивності економічні преференції.

Жмудська І. Б. НАСЛІДКИ ВСТУПУ УКРАЇНИ В СОТ ДЛЯ КОРПОРАТИВНИХ КОМПАНІЙ //Економіка і управління. – 2013. – №3. – С.128.

Сучасні процеси глобалізації вимагають від кожної держави якомога активнішого входження у світовий економічний простір. Це передбачає формування зовнішньоекономічної політики відповідно до багатосторонніх правил, які встановлені та застосовуються у рамках членства у Світовій організації торгівлі. Саме потребою визначення для України гідного місця у світовій економіці насамперед і обґрунтовується необхідність проведення послідовної політики, орієнтованої на те, щоб Україна як повноправний член в СОТ мала повноцінні права.

Калініна Л.Ю. ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА СПРИЯТЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ В ЛАТВІЇ ТА В УКРАЇНІ ЗГІДНО МІЖНАРОДНИХ РЕЙТИНГІВ //Економіка і управління. – 2013.

– №3.– С. 133.

У статті розкрито сутність і фактори бізнес-середовища, досліджено елементи оцінки сприятливості ведення бізнесу згідно спеціалізованого міжнародного рейтингу Світового банку «Doing Business», а також проведено детальний аналіз показників рейтингу сприятливості ведення бізнесу Латвії та України, дана порівняльна характеристика їх розвитку за останні роки. На підставі аналізу процесів і динаміки показників рейтингу Латвії та України, дані рекомендації з поліпшення бізнес-середовища даних держав.

Крючко О.С. ОНОВЛЕННЯ ПЕРСОНАЛУ В КОНТЕКСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОЇ ЕКОНОМІКИ // Економіка і управління. – 2013. – №3.– С.140.

У статті розглядається сутність оновлення персоналу, спираючись на біопідхід перетворення підприємства. Визначені особливості біопідходу в управлінні персоналом та його вплив на зміни в кадровій політиці в умовах соціально орієнтованої економіки

Новікова О.Ф., Панькова О.В. МОДЕРНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ТА ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ //Економіка і управління. – 2013. – №3.– С.143.

Визначено проблеми та перспективи розвитку державної регіональної політики. Запропоновано напрями її удосконалення щодо стратегічного планування, посилення відповідальності державних та регіональних органів управління щодо міжнародних зобов'язань та реалізації соціальних національних інтересів в процесах досягнення сталого та людського розвитку.

Шинкарчук С. О. ТРАНСФОРМАЦІЯ СОЦІО-ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ ПІД ВПЛИВОМ ЕНДОГЕННИХ ТА ЕКЗОГЕННИХ ФАКТОРІВ //Економіка і управління. – 2013. – №3.– С.149.

Розглянуті теоретичні підходи до систематизації чинників, що впливають на розвиток соціо-еколого-економічної системи. На основі проведених теоретичних досліджень запропоновано структурувати чинники, що впливають на розвиток соціо-еколого-економічної системи, за допомогою виділення двох цілісних груп – ендегенних і екзогенних чинників.

Шурпа С.Я. ІНТЕГРАЛЬНА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИВАННЯ У ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ В УКРАЇНІ //Економіка і управління. – 2013. – №3.– С.154.

Запропоновано методику та проведено оцінку ефективності інвестування у людський капітал в Україні на основі індексу ефективності приросту людського капіталу, який базується на інтегральній оцінці ефективності вкладення коштів у вищу освіту, охорону здоров'я, і враховує стан інституційного середовища. Визначено основні резерви підвищення ефективності інвестицій у людський капітал в Україні.

Шекета Є. Ю. СУТНІСТЬ ДОВГОТРИВАЛОГО БЕЗРОБІТТЯ ТА ОСНОВНІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ЙОГО ОЦІНКИ //Економіка і управління. – 2013. – №3.– С. 161.

У статті розкрито сутність поняття “довготривале безробіття”. Досліджено точку зору різних вчених-науковців щодо визначення і змісту такої важливої складової соціально-трудових відносин як довготривале безробіття. Розглянуто основні теоретико-методологічні підходи до оцінки довготривалого безробіття. Сформовано основні наслідки, спричинені цим негативним соціально-економічним явищем та запропоновано основні шляхи їх усунення.